

Posudek oponenta bakalářské práce

Adéla Gonšenicová: Stresové situace v pracovním procesu se zaměřením na sektor sociálních služeb

Bakalářka má sice jednotící téma, stres při práci v sociálních službách, ale nikoliv jednotící otázku. Proto se „teoretická“ část rozbíhá do značné šíře a také proto chybí spojení mezi ní a částí „výzkumnou“. Závěr práce tvrdí, že takové spojení existuje: „Hypotézy, které se týkaly výzkumu, vycházely z odborné literatury, kterou jsem uvedla v teoretické části práce.“ (s. 67) Při samotné formulaci hypotéz v úvodu výzkumné části však není vysvětleno, že a jakým způsobem konkrétní hypotézy z literatury vychází, takže není ani vysvětleno, proč jsou zformulovány právě tyto hypotézy a nikoliv nějaké jiné.

Dalším problémem „teoretické“ části práce je absence sociálněvědních teorií, tj. práce s literaturou, která by na základě empirických výzkumů formulovala koncepty či vysvětlení na vyšší úrovni zobecnění. Proto také výzkumná část práce nemůže formulovat jasnou výzkumnou otázku, nýbrž pouze své téma rozdrobit do pěti hypotéz, jejichž vzájemná provázanost není zřejmá, a především není v práci diskutována. V závěru pak nemůže být zformulováno klíčové zjištění, nakolik vlastní výzkum přispěl k dosavadní literatuře o tématu – jaké existující teorie či alespoň předchozí závěry a zjištění bakalářka „potvrdila“, „vyvrátila“ či revidovala.

Konkrétní formulace hypotéz vyvolává celou řadu otázek. Proč je v hypotézách nezbytné uvádět přesná procenta těch, kdo se setkávají se stresem nebo uvažují o změně zaměstnání – a proč právě ona konkrétní uváděná procenta? (Proč 80-60-60-30-60, ale ne 90-50-50-20-70?) Proč je tak důležité formulovat téměř každou hypotézu na jinou skupinu v sociálních službách – zaměstnance, poskytovatele, pracovníky a manažery? (Proč není v práci hypotéza o riziku syndromu vyhoření u sociálních pracovníků?) Proč většina hypotéz spojuje dohromady dvě tvrzení? (Je nějaká nezbytná souvislost mezi stresující interakcí s klienty a úvahami o změně zaměstnání, zatímco není mezi těmito úvahami a nízkým příjmem?) Protože nejsem v této oblasti expertem, předpokládám, že na většinu otázek existují rozumné odpovědi; z pozice oponenta však trvám na tom, že měly být uvedeny už přímo v práci.

V souhrnu považuji uvedené výhrady za natolik zásadní, že práci navrhuji hodnotit **dobře**.

Petr Pabian